

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

2018 r.

w sprawie delegowania prokuratorów do Prokuratury Krajowej lub Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, a także świadczeń przysługujących prokuratorom delegowanym poza stałe miejsce pełnienia służby

Na podstawie art. 112 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 1767 oraz z 2018 r. poz. 5, 1000, 1443 i 1669) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb delegowania prokuratorów do Ministerstwa Sprawiedliwości, Prokuratury Krajowej oraz Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, zwanej dalej „Krajową Szkołą”;
- 2) tryb i sposób realizacji prawa do nieodpłatnego zakwaterowania i zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w tym maksymalną wysokość zwrotu kosztów faktycznie poniesionych oraz wysokość miesięcznego ryczałtu;
- 3) tryb i sposób realizacji świadczeń, o których mowa w art. 109 § 1 pkt 2-6 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze, zwanej dalej „ustawą”, w tym przypadki, w których diety, o których mowa w art. 109 § 1 pkt 4 ustawy, nie przysługują.

§ 2. 1. Prokurator Generalny lub Prokurator Krajowy deleguje prokuratora do Prokuratury Krajowej na wniosek dyrektora właściwego departamentu lub biura Prokuratury Krajowej.

2. Prokurator Generalny deleguje prokuratora do Ministerstwa Sprawiedliwości oraz do Krajowej Szkoły odpowiednio na wniosek dyrektora właściwego departamentu lub biura Ministerstwa Sprawiedliwości albo Dyrektora Krajowej Szkoły.

3. W odniesieniu do prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury delegowanie następuje po zasięgnięciu opinii właściwego prokuratora regionalnego i okręgowego – w wypadku delegowania prokuratora prokuratury okręgowej lub prokuratora prokuratury rejonowej, a właściwego prokuratora regionalnego – w wypadku delegowania prokuratora prokuratury regionalnej.

§ 3. Prokurator Generalny lub Prokurator Krajowy, delegując prokuratora do Ministerstwa Sprawiedliwości, Prokuratury Krajowej albo Krajowej Szkoły, może określić zakres wykonywanych przez prokuratora delegowanego czynności określonych w art. 3 § 1 pkt 1 ustawy.

§ 4. 1. Prokurator delegowany do innej miejscowości niż miejscowość będąca siedzibą jednostki organizacyjnej prokuratury, w której prokurator pełni służbę, niebędącej miejscem jego stałego zamieszkania, składa do kierownika jednostki będącej miejscem delegowania, zwanego dalej „kierownikiem jednostki”, pisemny wniosek o nieodpłatne zakwaterowanie albo o zwrot kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w jednej z form określonych w art. 109 § 1 pkt 1 ustawy.

2. Jeżeli nie istnieje możliwość nieodpłatnego zakwaterowania w zasobach mieszkaniowych pozostających w dyspozycji jednostki będącej miejscem delegowania, kierownik jednostki zawiadamia o tym niezwłocznie prokuratora, który dokonuje wyboru formy zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania.

§ 5. 1. Nieodpłatne zakwaterowanie następuje na podstawie:

- 1) skierowania wydanego przez kierownika jednostki – w wypadku zakwaterowania na okres nieprzekraczający jednego miesiąca;
- 2) umowy zawartej pomiędzy prokuratorem a kierownikiem jednostki – w wypadku zakwaterowania na okres powyżej jednego miesiąca.

2. Prokurator delegowany na czas nieokreślony lub czas określony powyżej sześciu miesięcy może złożyć wniosek o zakwaterowanie w zasobach mieszkaniowych, pozostających w dyspozycji jednostki będącej miejscem delegowania prokuratora, wraz z członkami rodziny. Kierownik jednostki uwzględnia wniosek w przypadkach uzasadnionych, jeżeli istnieje możliwość takiego zakwaterowania, określając warunki tego zakwaterowania w umowie, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 6. 1. Zwrot kosztów zamieszkania faktycznie poniesionych w wysokości określonej w fakturze nie może przekraczać:

- 1) 3200 zł – gdy miejscem delegowania jest miasto stołeczne Warszawa;
- 2) 2400 zł – gdy miejscem delegowania jest miasto będące siedzibą wojewody;
- 3) 1700 zł – gdy miejscem delegowania jest inna miejscowość niż wymieniona w pkt 1 i 2.

2. Wypłata podlegającej zwrotowi kwoty faktycznie poniesionych kosztów zamieszkania następuje w terminie 7 dni od dnia przedstawienia faktury kierownikowi jednostki.

§ 7. 1. Wysokość miesięcznego ryczałtu, o którym mowa w art. 109 § 1 pkt 1 lit. b ustawy, wynosi:

- 1) 2700 zł – gdy miejscem delegowania jest miasto stołeczne Warszawa;
- 2) 2120 zł – gdy miejscem delegowania jest miasto będące siedzibą wojewody;
- 3) 1350 zł – gdy miejscem delegowania jest inna miejscowość niż wymieniona w pkt 1 i 2.

2. Wypłata miesięcznego ryczałtu następuje z dołu, do 5 dnia następnego miesiąca.

§ 8. 1. Zwrot kosztów przejazdów i dojazdów, o których mowa w art. 109 § 1 pkt 2 i 6 ustawy, następuje raz w miesiącu z dołu, w terminie 7 dni od dnia złożenia kierownikowi jednostki wykazu odbytych przejazdów i dojazdów oraz oświadczenia o wysokości poniesionych kosztów.

2. W wypadku gdy okres delegowania jest dłuższy niż miesiąc, zwrot kosztów, o których mowa w art. 109 § 1 pkt 6 ustawy, nie może przekraczać równowartości biletu miesięcznego na dojazdy środkami komunikacji publicznej.

§ 9. Wypłata ryczałtu, o którym mowa w art. 109 § 1 pkt 3 ustawy, następuje w terminie 7 dni od dnia złożenia kierownikowi jednostki wykazu dni przepracowanych w danym miesiącu.

§ 10. 1. Wypłata diet, o których mowa w art. 109 § 1 pkt 4 ustawy, następuje raz w miesiącu z dołu, w terminie 7 dni od dnia złożenia kierownikowi jednostki wykazu dni pobytu w miejscu delegowania w danym miesiącu.

2. Diety nie przysługują w wypadku:

- 1) zapewnienia prokuratorowi delegowanemu nieodpłatnego całodziennego wyżywienia;
- 2) nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy;
- 3) zwolnień od pracy bez prawa do wynagrodzenia;
- 4) urlopu wypoczynkowego, urlopu bezpłatnego bądź płatnego urlopu dla poratowania zdrowia;
- 5) podróży służbowej, z tytułu której prokurator otrzymał diety w pełnej wysokości;
- 6) pobytu w szpitalu.

§ 11. 1. Na wniosek prokuratora delegowanego kierownik jednostki przyznaje prokuratorowi zwrot kosztów, o których mowa w art. 109 § 1 pkt 5 ustawy.

2. Zwrot kosztów następuje na podstawie umowy o używanie pojazdu do celów służbowych, zawartej pomiędzy prokuratorem delegowanym a kierownikiem jednostki, na warunkach określonych w przepisach w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia¹⁾.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 grudnia 2016 r. w sprawie delegowania prokuratorów do Prokuratury Krajowej lub Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, a także świadczeń przysługujących prokuratorom delegowanym poza stałe miejsce pełnienia służby (Dz. U. poz. 1995), które na podstawie art. 14 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1443) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Uzasadnienie

Stosownie do art. 112 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 1767, z późn. zm.) Minister Sprawiedliwości określa, w drodze rozporządzenia, tryb delegowania prokuratorów do Ministerstwa Sprawiedliwości, Prokuratury Krajowej, Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, tryb i sposób realizacji prawa do nieodpłatnego zakwaterowania i zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w tym maksymalną wysokość zwrotu kosztów faktycznie poniesionych oraz wysokość miesięcznego ryczałtu, przy uwzględnieniu możliwości zróżnicowania jego wysokości w zależności od miejscowości delegowania, a także tryb i sposób realizacji świadczeń, o których mowa w art. 109 § 1 pkt 2-6 tej ustawy, w tym przypadki, w których diety, o których mowa w art. 109 § 1 pkt 4 tej ustawy, nie przysługują, mając na względzie sprawność procedury delegowania oraz konieczność zapewnienia warunków do prawidłowego wykonywania obowiązków i powierzonej prokuratorowi funkcji, jak również konieczność zwrotu wydatków poniesionych przez prokuratora, przy uwzględnieniu przeciętnych kosztów zakwaterowania i utrzymania się.

Potrzeba wydania nowego rozporządzenia jest konsekwencją wejścia w życie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1443). Z treści art. 14 tej ustawy wynika, że aktualnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 grudnia 2016 r. w sprawie delegowania prokuratorów do Prokuratury Krajowej lub Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, a także świadczeń przysługujących prokuratorom delegowanym poza stałe miejsce pełnienia służby (Dz. U. poz. 1995) straci moc najpóźniej z dniem 10 sierpnia 2019 r.

Powołana ustawa wprowadzała również m.in. zmiany w treści art. 109 § 4 i art. 112 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze. W art. 109 § 4 Prawa o prokuraturze dookreślono przepis przewidujący możliwość stosowania do prokuratora Prokuratury Krajowej zamieszkującego poza miejscowością będącą siedzibą tej jednostki organizacyjnej prokuratury, unormowań określonych w art. 109 § 1 pkt 1 i 2 oraz § 2 Prawa o prokuraturze. W art. 112 Prawa o prokuraturze, zawierającym upoważnienie ustawowe, wskazano natomiast wprost możliwość określenia w rozporządzeniu wydanym na tej podstawie, przypadków w których nie przysługują diety, o których mowa w art. 109 § 1 pkt 4 Prawa o prokuraturze.

Mając powyższe na uwadze projektowana regulacja zawiera tożsame unormowania co aktualnie obowiązujące rozporządzenie w tym przedmiocie, eliminuje jedynie normy, które wynikają wprost z ustawy. W odniesieniu do prokuratorów Prokuratury Krajowej jest to norma zawarta w art. 109 § 4 Prawa o prokuraturze, zaś w przypadku asesorów prokuratury fakt stosowania przepisów przedmiotowego rozporządzenia wynika z art. 174 ust. 1 Prawa o prokuraturze, zgodnie z którym do asesorów prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące prokuratorów, a więc również przypisy wynikające zarówno z art. 109 i 112 tej ustawy.

W związku z tym, iż przedmiotowy projekt utrzymuje dotychczasowe regulacje w zakresie wynikających z niego świadczeń pieniężnych, nie będzie wywoływał żadnych dodatkowych skutków dla budżetu państwa.

Zakres projektu nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie będzie przedstawiany właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny oraz na stronach internetowych Ministerstwa Sprawiedliwości w zakładce „Projekty aktów prawnych – prawo karne”.

W celu spełnienia wymogów, o których mowa w § 42 ust. 1 pkt 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia został skierowany do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Projekt nie dotyczy warunków określonych w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).